

kakor poprej z našemljenimi konji. Vsakako se sme po vsi pravici reči, da so konjem naočniki prava konjska muka in ne bi bilo odveč, če bi celo gosposka skrbela, da bi se odpravili.

Četrty vzrok oslepljenja konjskega je pa le prepegostokrat bič hlapčev ali gospodarjev. Kolikokrat se primeri, da švigajoči bičev konec zadene nehoté oko konjevo in prebije v njem kako žilico in napravi tako vnetje, kterege nasledek je neredkokrat popolna slepota. To se lahko zgodi nehoté tudi takim konjskim hlapcem, ki sicer z konji navadno lepo ravnajo in le od časa do časa konje rahlo švignejo, da jih spodbudijo in bolj žive obdržé! Koliko večkrat se pa to zgodi onim sirovežem, kateri oves z bičem pri konjih nadomestujejo in neusmiljeno ne le po hrbtu in bedrih, ampak po vratu in glavi udrihajo, le da ubogo živinico prav zaskeli. Da se pri takem poganjanju vpreženi živinici, ki se ne more nič braniti, to ali uno oko v pravem pomenu besede izbije, kdo bi se temu še čuditi hotel.

Poziv k udeležitvi pri celjski razstavi. Dne 5. 6. in 7. oktobra t. l. se bode v Celju napravila kmetijska okrožna (regionalna) razstava. Že petuajst let nismo imeli enake naprave na spodnem Štajerskem. Ta razstava se bode napravila samo v prid ljudstva po deželi, in da ne bode trud, kterege to početje vzroči, brez vspeha, je treba živahnega vdeleževanja in sicer s tem, da bode ljudstvo svoje pridelke izpostavilo in razstavo pridno obiskovali. Izpostavljane konjev, goved, svinj i. t. d. ima poseben dobiček, ker se bodo obdarili posestniki najboljših konjev z 10 do 50 gold. v srebru, krav z 5 do 40 gld. v srebru, svinj z 1 do 2 zlat. to so darila pridnemu gospodarju za leta dolgi trud ter v spodbudo marljivega napredovanja v živinoreji. Pri izpostavi konjev dne 5. oktobra se bode razdelilo 280 gld. v srebru; dne 6. oktobra pri razstavi goveje živine in svinj pa 800 gld. v srebru in 15 zlatov. Razun tega so določene premije tudi za druge kmetijske reči. Zelo važno je tedaj, da se lepa živina za pleme sposobna izpostavi. K temu je treba, da se to do 15. septembra naznani.

V imenu odbora razstave predsednik

Berks.

Pomoč zoper gine. Skušena gospodinja nam poroča, da se je sledečim vraštvom že mnogim otrokom gine odpravila: Zagrej tri žlice laškega olja v ponvici; med tem vzemi belak od dveh jajc, pa ga prav dobro zmešaj ali stopi, potem ga deni v ponvo med olje. Ko je še ta zmes prav vroča, jo zmaži na gorki prt, pa s tem boleniku vrat dobro obveži. Ko se prva obeza ohladi, se naj druga na vrat dene.

Sejmovi. 14. sept. sv. Ana na Krempergu; 16. sept. sv. Vid. Brašlovce, Ruše; 21. sept. Lučane, sv. Peter pri Radgoni, Podsreda, Frauheim, Ormuž.

Dopisi.

Iz Kamce. (Žena v tonila). Zopet je Drava na Brestenici izvrгла mrtvo žensko truplo, katero so 27. aug. zdravniki in oblastnija iz Maribora na kamškem pokopališču razrezavali in pregledovali. Rajna bila je žena Aleša Kobalda p. d. Potrčnika, kmeta na Pernici v srenji Terl, še le 27 let stara. Prišel je mož rajne nesrečnice k g. župniku v Kamco 28. aug., in je sam sledeče pravil: „Moja žena ni bila kaj prida, z menoj nezadovoljna, je tudi rada pijančevala. Akoravno nama je hiša dvakrat pogorela, se vendar ni spametovala. Rada bi se me bila znebila in me je celó zastrupiti htela. Čudna so božja pota, kar je meni želela, to je njo zadelo. Želela mi je smrt, morala pa poprej vmreti, kakor jaz; 16. aug. je šla v Tribunje k teti po izposojene denarje. Preden se pelje čez Dravo, spiše 1 $\frac{1}{2}$ litra vina in tako napojena sedi v čolnihu, in ker jo je vino mikalo na vse kraje, telebi iz njega v Dravo in se vtopi.“ Po izjavi moža je tudi imela nekaj denarjev pri sebi, o teh pa v Kamci nismo ničesar slišali. Zopet očitiden dokaz: kdor drugemu jamo koplje, sam v njo pade. Kako življenje, taka smrt!

Iz Lembaha nad Mariborom. (Ogenj) je bil na malo gospojnico v Lembahu na večer ob 6., ki so ga menda otroci zanetili, pogorelo je gospodarsko poslopje vdove H. Kaloh, in je bilo zavarovano. K sreči je bilo vreme tiho in mirno, sosedje in blagi gostje iz Maribora, gospodi in gospé, so naglo prihiteli in pomagali gasiti, da se sosedna poslopja niso vnela. Bodi tedaj blagim gasilcem in gasilkam v imenu pogorelke, sosedov in cele srenje presrečna zahvala izrečena in stotni „Bog plati!“

Iz Doliča. († Sebastijan Poznič). Naša fara je zgubila po prezgodajšnji smrti svojega duhovnega pastirja, blagega gospoda, ki so le preradi več za ljudi žrtvovali, kakor so zmogli. Podružnico sv. Mohora v Kozjaku so čisto vso prenarodili, farnej cerkvi priskrbeli novih dobro vbranih zvonov, postavili novo župnijsko poslopje in farovž, v katerem so pa komaj leta dni stanovali. Pastirvali so pri nas 11 let. Zastarela bolezen, katero so seboj prinesli, jih je večkrat nadlegovala. Naposled jih v nedeljo 29. julija zjutra ob 5. uri zadene mrtvud tako hudo, da niso nič zastopnega spregovoriti mogli. To je trpelo cele 3 tedne, dokler jih ni smrt trpljenja rešila 19. aug. ob 5. uri zgodaj. Vkljub močnemu deževju zbralo se je 21. aug. 27 duhovnih tovaršev in velika množica ljudstva, ki so telo rajnega gospoda sprevaljali h pogrebu. Rajni so se narodili l. 1831 pri sv. Andreju nad Polzelo; bili so v mešnika posvečeni l. 1858., živeli še ne celih 48 let. Naj počivajo v miru, Bog jim povrni vse, kar so nas svoje farmane dobrega storili!

J. V.

Iz Hotinje vesi zunaj Maribora. Starodavna je navada, da ljudje ondi, kder se je kaka nesreča

prigodila, postavijo kak spominek, kapelo ali znamenje sv. križa. Tako je tudi Janez Lešnik svojemu bratu, ki je bil po nedolžnem ubit, postaviti hotel križ na mestu v Orehovi vesi, kder se je zločinstvo zgodilo. Ko je križ v soboto 31. avg. tje pripeljal, se mu ni dovolilo, da bi ga ondi postavil. Da se torej vsemu nadaljšnjemu prepiru in nemiru konec stori, je križ brž odpeljal v Hotinjoves in ga ondi na primernem mestu postavil. Na Angeljsko nedeljo so ga č. g. župnik M. Dolinar slovesno blagoslovili in navzočim pomen tega svetega znamenja razložili. Potem so pridne pevkinje zapele par lepih pesem o sv. križu na veliko veselje zbranim in celej vesi!

Iz Vozenice. (Dvojna nesreča). Dne 16. maja dan sv. Janeza Nepumocena vdarilo je v podfarno cerkvo sv. Janeza, stolp kmalo popolno razkriilo in velik del cerkvene strehe. Od ondot šla je strela v cerkvo, razmetala vse iz stranskega altarja, na dveh krajih zid močno poškodovala, in pred prednjim altarjem šla v zemljo. Hitro so se lotili pridni farmani svojo cerkvico si zopet popraviti, postavili na stolp strelovod; delo je dokončano; cerkvica stoji vsa lepo ponovljena na veselje občine št. Janžke, v zaupanju da nas Bog varje prihodnje nesreče. Dne 2. sept. zjutraj ob 1/2 9 začelo je zopet grometi in bliskati, in zopet je zadelo v naši nadžupniji moža, ki je ravno pod streho povrnivši se iz travnika začel koso klepati. Štirje možje stali so okolj njega in vsi so popadali. Drugi štirji so vendar prišli hitro k zavesti, le peti mož z koso v roki je bil popolnoma ubit, vse prizadevanje zdravnika bilo je zastonj. Strela je zagnetila hlev, in vse poslopje je pogorelo do tal. Žalostno je bilo videti mrtvega pod milim nebom in jokajoče se ljudstvo brez strehe, ker je močno deževalo. Rajnemu pa želimo, ker ga je Bog poklical ob nenavadnem času, da bi bil milostljiv njegovej duši!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dosedanje volitve so liberalce prestrašile, povsod na kmetih so na zgubi. Na Spod. Avstrijskem so zgubili 5 poslancev, na Moravskem 2, v Salcburškem in Gornjem Avstrijskem pa — vse; nek liberalni okrajni glavlar je dobil samo 3 glase: Mariborčani pa vendar namisljijo pobrati Seidla, če ga kmetje zvržejo; če se to zgodi, je znamenje, da še mestjani vedno radi plešejo, kakor jim peščica mož 16 let že piska; nič ne pomisljijo, kako jim je ravno ta peščica čez 300.000 fl. dolga naložila, Brandstetterja za državnega, in lutrovca in prusaka Renterja za deželnega poslanca navesila! Ptujčani so pa raztepeni: eni hočejo dr. Kozjeka, drugi dr. Kaisersfelda, tretji dr. Breznika, četerti ormuškega g. Kada-ta. — Svitli cesar so bili v nedeljo 8. sept. v Gradcu pri razkritju spomenika nadvojvode Jovana. Rekli

so, da so radi prišli Štajerske obiskovat, ker so štajerski regimenti tako hitro hiteli pod orožje in se tako slavno bijejo za čast in korist Avstrije. — Parobrodno društvo na Dunaju je denarničar opeharil za 200.000 fl. kateri denar je kot dobroživec zapravlil; bil je pravi liberalcec od glave do pet, sedaj pa v luknji čepi kot goljuf. Novine poročajo, da je ogerski grof Senny, ki utegne minister postati, če padeta ministra Andrassy-Tisza, bil pri Bismarku in se z njim pogovarjal o političnih zadevah tako, da je bil baje pruskonemški minister zadovoljen! Čudna zadovoljnost, ki se nekojim politikarjem potrebna zdi, da zamore kdo v Avstriji na ministerski stol! — Prav žalostno pa je to, kar slišimo o volitvah koroških Slovencev v Velikoven! Slovenska kandidata g. Einspieler in Morak sta morala propasti, prvi je dobil samo 39 in drugi 34 glasov, ker je 12 sicer dobrih volilcev doma ostalo in se mešnik in benediktin o. Beda Šrol, administrator š. Paulski v Doberlivesi, svoj glas dal liberalcem! Tako je liberalcec in nemčur Horner v Grebenji dobil 44 in Ullman v Prevali 42 glasov! — Hrvati so iz Zagreba poslali k svitlemu cesarju prositi, naj dajo hitro potegniti le 10 ur dolgo železnico po polji od Siseka do Novega, kder je potem železnica do Banjeluke že zgotovljena, da bi naši vojaki v Bosni laglje od nas dobivali, česar jim je treba. Prosili pa so, naj bi se do zime kratki kos od Siska naprej dodelal; kajti potem bo neizmerno težko vsako dovažanje in včasih celo nemogoče. Svitli cesar niso mogli popolnem in brž toliko opravičene prošnje uslišati, ker ogerski, prav za prav magjarski, ministri ne trpijo, da bi naša južna železnica od Siseka naprej globoko v Turčijo blago in ljudi vozila, preden bi Magjari ne postavili ogerske železnice od Oseka do Broda! To je zopet eden nesrečnih nasledkov dualizma, ki je Avstrijo razklal, razdvojil in z dvojnimi in trojnimi ministerstvom onesrečil tako, da drugo drugemu kljubuje! Res, pravi čudež bi bil, ko bi se po tej poti mogla velika Avstrija srečno vladati!

Vnanje države. Ruski vojaki so zaseli Batum in tako dobili v oblast mesto in pristanišče za ladije, po katerem so že dolgo hrepenci. Čudno je pa to da je ruska vlada zopet razpisala in po ugodnih pogojih res dobila 260 milijonov rubljev na posodo. Mnogi mislijo, da to pomeni zopet vojsko! — Jud Nobiling, ki je nemškega cesarja pa tudi sebe hudo ranil, je v ječi umrl; pljuče so se mu vnele; sedaj ga Prusom ne bo treba vesiti. — Italijanski konzul pl. Perrod je bil od Turkov zaklan v Bosni, sedaj pa Italijani obdolužejo naše avstrijske vojake, kakor da bi bili ti ovo zločinstvo storili; resnica pa le je, da so Turki videli zlato pri Lahu in ga ubili. Gora Vezuv je začela zopet ogenj bljuvati. — Velika nesreča se je zgodila na Angleškem, 2 ladiji ste vkup trčile, ena je takoj vtonila, od 800 ljudi bilo je komaj 100 smrti rešenih. Francozi se potegujejo